

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Štefanka a členiek JUDr. Anny Petruľákovovej a JUDr. Ivany Izakovičovej v právnej veci žalobcu: **S**, proti žalovanému: **Mgr. Ing. M** správca konkurznej podstaty úpadcu G o určenie pravosti a výšky a poradia pohľadávky, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 7. júna 2007 č.k. 9 Cbi 61/05-103 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 7. júna 2007 č.k. 9 Cbi 61/05-103 v napadnutej časti **m e n í** tak, že určuje, že pohľadávka žalobcu vo výške 88 776,20 Sk je oprávnená a zistená a je pohľadávkou prvej triedy.

Žalobcovi nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom určil, že pohľadávka žalobcu vo výške 258 373,30 Sk prihlásená v konkurznom konaní vo veci úpadcu G, M, vedenom na Krajskom súde v Bratislave pod. č.k. 1K 11/04 je oprávnená a zistená a je pohľadávkou prvej triedy. Vo zvyšku žalobcu zamietol a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

Podľa odôvodnenia rozsudku súd zistil, že žalobca sa domáhal určenia, že ním prihlásená pohľadávka v konkurznom konaní vo veci úpadcu G, M vo výške 347 149,50 Sk je oprávnená a zistená a je pohľadávkou prvej triedy.

Súd vykonal dokazovanie konkurznou prihláškou č. 71 zo dňa 24.1.2005, veriteľským zväzkom 71, upovedomením veriteľa – výzvou zo dňa 14.3.2005, listom žalobcu zo dňa 18.12.2003, dokladom o úprave cien energií, Zmluvou č. 2P 209/99 o zabezpečení stravovania zamestnancov S a zabezpečení doplnkového predaja v bufete a automatoch uzatvorenou medzi účastníkmi konania dňa 14.12.1999 spolu s dodatkami a špecifikáciou cien jedál a doplnkových jedál a nápojov, faktúrami – daňovými dokladmi vystavenými žalobcom v roku 2003, odpismi majetku za rok 2002, faktúrami za spotrebu elektrickej energie, likvidačnými doložkami k faktúram, faktúrami za vodné a stočné, Oznámením o cene za výrobu a dodávku pitnej vody zo dňa 13.1.2004, fakturačným listom zo dňa 8.9.2003, 12.9.2003, 15.10.2003 ako aj ostatnými dokladmi tvoriacimi obsah spisu.

Po vykonanom dokazovaní súd dospel k záveru, že žalobca vyššie uvedenými dokladmi jednoznačne preukázal oprávnenosť pohľadávky vo výške 258 373,30 Sk. V zostatku žalobca podľa názoru konajúceho súdu neunesol dôkazné bremeno.

V prípade pohľadávky uplatňujúcej vyúčtované náklady za prevádzku telefónnej linky žalobca nedoložil preberací protokol o odovzdaní linky do užívania a tarifikáciu jednotlivých hovorov. V prípade popretia pohľadávky predstavujúcej žalobcom účtované odpisy sa súd stotožnil s názorom žalovaného, že išlo o náklady, ktoré neboli reálne vynaložené a preukázané.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Proti tomuto rozsudku sa odvolal žalobca a navrhol ho zrušiť a vec vrátiť súdu I. stupňa na ďalšie konanie.

Je názoru, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav a nevykonal žalobcom navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností.

Podľa jeho mienky, námietka žalovaného spochybňujúca pohľadávku v sume 78 400 Sk za doplnkový predaj v bufete a v automatoch, je neopodstatnená. Na základe zmluvy uzavretej podľa § 269 a nasl. Obch. zák. zo dňa 14.12.1999 v znení dodatku č. 1,2,3, v čl. VII bod 8.9 sa sporové strany dohodli, že priestory a zariadenie kuchyne, jedálne, prípravy stravy, bufetu, skladov ako aj potrebný inventár, ktorý sa v týchto priestoroch nachádza sú poskytnuté bezplatne, s výnimkou nákladov uvedených v prílohe č. 4 ako aj odpisov hmotného investičného majetku.

Pokiaľ ide o náklady spojené s prevádzkou telefónnej linky vo výške 4 880 Sk a 5 496,20 Sk je nesporné, že žalobca telefónnu linku č. 529 20 135 žalovanému odovzdal a žalovaný ju aj užíval, aj keď pri jej odovzdaní nebol spísaný preberací protokol. Podľa čl. XI

bod 11.4, písm. a/ spomenutej bol žalovaný povinný uhrádzať náklady na používanie predmetnej telefónnej linky, ktoré S pravidelne fakturovala.

K odvolaniu sa vyjadril žalovaný. Podľa jeho mienky, súd prvého stupňa náležite zistil skutkový stav, bol oboznámený so všetkými relevantnými dôkazmi a preto nie je dôvod na vrátenie veci prvostupňovému súdu. Navrhol napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť alebo zmeniť. Po oboznámení sa s odvolaním uznáva, že odpisy hmotného investičného majetku sú v sume 78 400 Sk oprávnenou pohľadávkou veriteľa S. Pokiaľ ide o pohľadávkou za používanie telefónnych liniek je správcom konkurznej podstaty popretá oprávnenie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal odvolanie podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že mu treba vyhovieť.

Zo spisového materiálu odvolací súd zistil, že uznesením Krajského súdu v Bratislave č.k. 1K 11/04 zo dňa 21.12.2004, bol vyhlásený konkurz na úpadcu G M. Konkurznou prihláškou č. 71 zo dňa 24.1.2005 si uplatnil žalobca pohľadávkou vo výške 357 951,10 Sk. Správca konkurznej podstaty na prieskumnom pojednávaní uznal pohľadávkou vo výške 10 801,60 Sk a sumu 347 149,50 Sk poprel.

Žalobca sa preto žalobným návrhom domáhal určenia, že ním prihlásená pohľadávkou v konkurznom konaní vo veci úpadcu G vo výške 347 149,50 Sk je oprávnená a zistená a je pohľadávkou prvej triedy.

Súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku určil, že pohľadávkou vo výške 258 373,30 Sk prihlásená v konkurznom konaní vo veci úpadcu G M je oprávnená a zistená a je pohľadávkou prvej triedy. Vo zvyšku žalobu zamietol.

Žalobca sa odvolal v časti zamietnutia zvyšku jeho v žalobe uplatnenej pohľadávkou ktorá predstavuje odpisy hmotného investičného majetku v sume 78 400 Sk a pohľadávkou vyplývajúcu z používania telefónnych liniek (4 880 Sk a 5 496,20 Sk).

Žalovaný po oboznámení sa s odvolaním a preverení zmluvy uznal, že odpisy hmotného investičného majetku v sume 78 400 Sk sú oprávnenou pohľadávkou.

Čo do pohľadávkou v sume 4 880 Sk a 5 496,20 Sk odvolací súd sa stotožnil so zistením súdu prvého stupňa, že nebol spísaný preberací protokol pri odovzdávaní telefónnej linky, ale z dokladov, ktoré sú založené v spisovom materiáli jasne vyplýva, že túto linku žalovaný používal, náklady za jej používanie žalobcovi pravidelne preplácal, tak ako sa na to nedohodli v čl. XI bod 11.4. písm. a/ zmluvy o zabezpečení stravovania zamestnancov S a zabezpečení doplnkového predaja v bufete a v automatoch uzavretej podľa § 269 a nasl. Obch. zák. odvolací súd preto uzavrel, že aj táto pohľadávkou v celkovej výške 10 376,20 Sk je pohľadávkou oprávnenou.

Na základe tohto skutkového a právneho stavu odvolací súd dospel k záveru, že rozsudok súdu I. stupňa v napadnutej časti treba podľa § 220 O.s.p. zmeniť a žalobe aj v zamietnutej časti vyhovieť.

Úspešnému žalobcovi vzniklo v zmysle § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. právo na náhradu trov odvolacieho konania. Pretože mu žiadne nevznikli odvolací súd mu ich náhradu žalovaným nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 6. februára 2008

JUDr. Jozef Štefanko, v.r.
predseda senátu